

sige noget som 140—170 Øre om Dagen for en Arbejdstid, der sjælden er under 8 à 9 Timer. At et voksent Menneske ikke kan føde og klæde sig for en saadan Løn, behøver næppe noget Bevis, og at det er voksne Mennesker, hvormod der er Tale, skal jeg nærmere godtgøre. Af de Provinsspostassistenter, som have funktioneret i 5 Aar, have, ifølge de Oplysninger, jeg har erhvervet gennem Aarvog for det danske Postvæsen, 6 en Alder af over 30 Aar, 99 ere mellem 25 og 30 Aar, 74 mellem 22 og 25 Aar og kun nogle ganske enkelte under 22 Aar. Man vil altsaa heraf se, at det er Mænd i deres bedste Alder, der her er Tale om, Mænd, hvoraf Hovedmassen staaar i en Alder af 25—26 Aar, og hvem man for et ansvarsfuldt Arbejde yder en Løn af ca. 40—50 Kr. om Maanedens. Forholdenes Usselhed fremgaar ogsaa af, hvor længe de Folk kunne staa i disse Stillinger, inden de rykke fremad. Ifølge samme Kilde, som jeg før nævnte, viser det sig, at af Provinsspostassistenterne have 34 staaet i Postvæsenets Tjeneste i et Tidsrum af mellem 10 og 15 Aar, 54 mellem 8 og 10 Aar, 73 mellem 6 og 8 Aar, og 30 mellem 5 og 6 Aar. Det viser sig altsaa, at de, naar de gaa ind i Postvæsenets Tjeneste, kunne blive staaende i denne private Stilling, i denne daarlige Stilling i en meget lang Aarrække uden at komme videre. Et lignende Forhold viser sig for de kjøbenhavnske Postassistenter; dog synes det, at man ikke her finder nogen, der har over 10 Aars Anciennitet. Af disse Tal vil man se, at det ikke, som nogen maaske er tilbøjelig til at tro, er unge Lærlinge, hvormod der her er Tale, og man vil ogsaa, haaber jeg, se, at Lønnen aldeles ikke staaar i Forhold til Arbejdet eller til den Alder, hvori vedkommende er. Jeg foreslaar derfor, at man blandt disse Postassistenter uddrager dem, der have staaet i Postvæsenets Tjeneste i 5 Aar og derover, og sætter dem paa yngste Gage som Postekspedienter. Denne Ændring vil, hvis den bliver gennemført, tillige have Betydning for en anden Klasse af Postvæsenets Funktionærer, nemlig Postekspedienterne, hvis Avancementsforhold ere meget lidet lystelige, idet de omtrent staa bomstille. De kunne vente hvert

femte Aar at faa et Alderstillæg af 100 Kr., men ellers staa de ganske stille. Bliver der et Embede ledigt, som kan skaffe Adgang fra de yngres Klasser, bliver det meget ofte, alt for ofte, besat af udenforstaaende, hvorved der altsaa ikke bevirkedes nogen Oprykning inden for Postekspedienternes Klasser. Disse Ekspedienter deles i fem Lønningsklasser, der lønnes henholdsvis med 1,000—1,800 Kr. her i Kjøbenhavn og i Provinserne med 900—1,800 Kr. Hvis man nu oprykker 200 Postassistenter, som have en Anciennitet af fem Aar og derover, til at blive Postekspedienter paa yngste Gage, saa vilde det her i Kjøbenhavn, hvor de rimeligvis maatte ansættes med en Løn af 1,000 Kr. aarlig, have til Følge, at der skete en Oprykning inden for Postekspedienternes Række, idet disse, som nævnt, ere delte i fem Lønningsklasser, og der ifølge Postlønningens loven skal være lige mange i hver Klasse. For Provinsernes Vedkommende vilde det kunne give et lignende Resultat, idet Postlønningens loven vel fastsætter Postekspedienternes Deling anderledes end i Kjøbenhavn, men samtidig giver Rigsdagen Ret til paa Finansloven at forandre Antallet af de forskellige Klasser, og man vilde altsaa kunne naa det samme Resultat ved at lade Postassistenterne i Provinserne rykke op til at blive Postekspedienter. Derved vilde man altsaa kunne fremme Avancementsforholdene for disse paa samme Maade som i Kjøbenhavn. Dette vilde kun være en Retfærdighedshandling, som desværre har ladet vente alt for længe paa sig, idet Forholdene for Postekspedienterne ere meget slette, som de ere. Altsaa ogsaa af Hensyn til Postekspedienterne, Klassen oven over, anmoder jeg den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg om at se velvillig paa det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille. Denne Foranstaltning vilde, kan man sige, vel kun være rent foreløbig, men der trænges haardt til den. Det rigtige vilde være at faa en Revision af hele Postlønningens loven, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han ikke lader det være alt for længe, inden han lader os faa et Forslag om en Revision af Postlønningens loven til Behandling her i Tinget. Saaledes som Forhol-